การวิเคราะห์ข้อผิดพลาดในการเขียนภาษาอังกฤษของนักศึกษาชั้นปีที่ 2 สาขาวิชาชีววิทยา คณะวิทยาศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏบุรีรัมย์

Errors Analysis in English Writing of The Second Year Students in Biology Major, Faculty of Science, Buriram Rajabhat University

ชายุดา จันทะปิดตา / Chayuda Chantapidta

สาขาวิชาภาษาอังกฤษ คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏบุรีรัมย์, บุรีรัมย์ 31000, ประเทศไทย
English Program, Faculty of Humanities and Social Sciences, Buriram Rajabhat University

Email: yayeedigre@gmail.com

Received: July 2, 2022
Revised: August 19, 2022
Accepted: August 23, 2022

Abstract

This research aimed at Errors Analysis of English Writing. The samples were 25 Second Year Students from Biology major, Faculty of Science, Buriram Rajabhat University who took English for Academic Purposes II course (0002203) in the second semester of academic year 2021 and were selected purposively. Writing one's self introduction was used as research instrument. The data obtained were analyzed by using percentage. The research result showed that there were 17 types of writing errors in the writing on introducing one's self. Among 278 errors found the highest errors were spelling (18.34%), followed by the use of modality (17.26%) and the use of gerund (15.82%) respectively. The lowest errors revealed in collocation, wrong word selection, word order and wordiness (0.35%). The researcher found that students write English by translating word for word. Use the mother tongue structure primarily regardless of the tenses. English grammar structure and spelling errors due to lack of persistence in memorizing words.

Keywords: errors, English writing

บทคัดย่อ

วิจัยนี้เป็นมีวัตถุประสงค์ที่จะวิเคราะห์ข้อผิดพลาดในการเขียนภาษาอังกฤษ กลุ่มตัวอย่าง คือ นักศึกษาสาขาวิชาชีววิทยา ระดับปริญญาตรีชั้นปีที่ 2 คณะวิทยาศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏบุรีรัมย์ จำนวน 25 คน ซึ่งลงทะเบียนเรียนวิชา 0002203 (English for Academic Purposes II) ในภาคการเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2564 เครื่องมือที่ใช้ คือ งานเขียนการแนะนำตนเอง ผู้วิจัยได้วิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้ค่าร้อยละ ผลการวิจัยแสดงให้เห็นว่ามีข้อผิดพลาดในงานเขียนทั้งหมด 17 ข้อ และข้อผิดพลาดโดยรวม 278 แห่ง ข้อผิดพลาดในงานเขียนที่พบมากที่สุด คือ การสะกดคำ (Spelling) คิดเป็นร้อยละ 18.34 ลำดับที่สองคือ การใช้กริยาช่วย (Modality) คิดเป็นร้อยละ 17.26 ลำดับที่สามคือ การใช้กริยาเติม-ing (Gerund) คิดเป็นร้อยละ 15.82 ข้อผิดพลาดที่พบน้อยที่สุด คือ การผสมคำหรือคำที่ปรากฏร่วม (Collocation) การเลือกใช้คำผิด (Wrong word choice) การเรียงลำดับคำ (Word order) การใช้คำฟุ่มเฟือย (Wordiness) คิดเป็นร้อยละ 0.35 ซึ่งผู้วิจัยพบว่านักศึกษาเขียนภาษาอังกฤษโดยการแปลคำต่อคำ ใช้โครงสร้างทางภาษาแม่เป็นหลักโดยไม่คำนึงถึงรูปกาล โครงสร้างหลักไวยากรณ์ภาษาอังกฤษและการสะกดคำผิดจากการขาดความคงทนในการจำคำศัพท์

คำสำคัญ: ข้อผิดพลาด, การเขียนภาษาอังกฤษ

บทนำ

ในยุคที่โลกมีวิวัฒนาการก้าวล้ำ เทคโนโลยีทันสมัย ผู้คนมีการขับเคลื่อนสู่การเรียนรู้อย่างรวดเร็ว การติดต่อสื่อสารเป็นอีกเส้นทางหนึ่งที่ผู้ส่งสารและผู้รับสารควรมีความเข้าใจตรงกัน มีทัศนคติที่ดีต่อกัน เพื่อให้การทำงานมีความสะดวกและรวดเร็วมากยิ่งขึ้น แต่เมื่อใดที่ผู้ส่งสารเกิดข้อผิดพลาดในการส่งข้อความให้ชัดเจน การเขียนข้อความ ลงลายมือชื่อกำกับว่า การส่งสารนี้มาจากผู้ส่งสารคนนี้ เพื่อไม่ให้เกิดข้อผิดพลาดในการสื่อสารผิดเพี้ยนไป

การเรียนการสอนภาษาอังกฤษผู้ที่มีความสามารถทางการเรียนได้ดีต้องมีพื้นฐานด้านทักษะการฟังและการอ่านมาก่อน Valette and Disck (1967, p.131) ให้ความเห็นเกี่ยวกับทักษะการเรียนว่า ทักษะทั้งสี่ คือการฟัง การพูด การอ่าน และการเขียนนับว่ามีความสัมพันธ์กัน แต่การเขียนนั้นมีความยุ่งยากซับซ้อน จึงต้องอาศัยทั้งสามทักษะมาประกอบด้วยจึงจะสามารถเขียนและทำให้เข้าใจได้ชัดเจนขึ้น อย่างไรก็ตาม นักศึกษาจำเป็นต้องใช้ทักษะการเขียนในการติดต่อสื่อสารในชีวิตประจำวัน เช่น เขียนโต้ตอบจดหมายอิเล็กทรอนิกส์ สมัครงานมีการเขียนกรอกแบบฟอร์มต่าง ๆ และการเรียนและศึกษาต่อ มีการเขียนเรียงความ เขียนใบสมัครเรียนเป็นภาษาอังกฤษ เป็นต้น ดังนั้นการเขียนภาษาอังกฤษจึงมีความสำคัญไม่น้อยกว่าทักษะอื่น ๆ

อย่างไรก็ตาม ทักษะการเขียนภาษาอังกฤษของผู้เรียนไทยยังมีข้อบกพร่อง Torat (1991, p.58) มีความเห็นว่า ปัญหาที่พบมากที่สุดในการเขียนภาษาอังกฤษคือ นักเรียนไทยมักจะแปลไทยเป็นอังกฤษคำต่อคำ และโครงสร้างทางไวยากรณ์อังกฤษเป็นปัญหาที่สำคัญต่อนักเรียนไทย เพราะโครงสร้างของภาษาไทยและภาษาอังกฤษต่างกันมาก เพราะฉะนั้นข้อผิดพลาดในการเขียนภาษาอังกฤษจึงมีมากมายที่พบบ่อยในการเขียนภาษาอังกฤษ คือ ข้อผิดพลาดในด้านการใช้คำผิด ในงานวิจัยของ Bennui (2008) พบว่าการใช้คำผิดมีสาเหตุหลักมาจากการแทรกแซงของภาษาแม่ ซึ่งเกิดจากการแปลแบบคำต่อคำ ร่วมถึงการเลียนแบบรูปแบบโครงสร้างประโยคของภาษาแม่ด้วย นอกจากนี้ข้อผิดพลาดในการเขียนสะกดคำพบมากเช่นเดียวกัน ในงานวิจัยของ Pongsukvajchakul (2022) วิเคราะห์ข้อผิดพลาดในการเขียนสะกดคำภาษาอังกฤษของนิสิตมหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ วิทยาเขตศรีราชา พบว่าข้อผิดพลาดของการเขียนสะกดคำคือ การลดพยางค์และรูปแบบอื่นๆ ซึ่งสาเหตุเกิดจากการออกเสียง ตามด้วยกฎการสะกดคำ และโครงสร้างพยางค์ การศึกษานี้แนะนำการเรียนรู้คำศัพท์ควรทบทวนตัวอักษรและเสียงของภาษาอังกฤษเพื่อให้ผู้เรียนสะกดคำและเขียนคำให้ถูกต้อง รวมถึงข้อผิดพลาดด้านไวยากรณ์ในประกาศภาษาอังกฤษออนไลน์ Praking (2014) ศึกษากรณีบริษัทซิเลซติกา (ประเทศไทย) พบว่า ข้อผิดพลาดที่พบมากที่สุด คือ การละคำ การใช้คำผิดรูปแบบ การเพิ่มคำ และการเรียงคำผิด ในด้านการเขียนหัวข้อย่อยมีข้อผิดพลาดในการละ -s หรือ -es ในคำนามพหูพจน์ การใช้รูปแบบคำบุพบทผิด และการเรียงคำศัพท์คำคุณศัพท์ผิด จากการศึกษาพบว่านักศึกษาระดับมหาวิทยาลัยยังมีปัญหาเรื่องการเขียนอยู่มาก ดังนั้นผู้วิจัยจึงต้องการค้นพบข้อผิดพลาดของการเขียนภาษาอังกฤษของนักศึกษาชั้นปีที่ 2 ที่ลงเรียนรายวิชาภาษาอังกฤษทางวิชาการ 2 เพื่อเป็นข้อมูลสำหรับการปรับปรุงแก้ไขข้อบกพร่องในการเขียนภาษาอังกฤษเบื้องต้นและนำไปสู่การปรับปรุงหนังสือเรียนและการสร้างประโยชน์ให้กับครูผู้สอนในการทำแบบฝึกเสริมทักษะการเขียน และเพื่อเป็นประโยชน์ให้แก่ผู้เรียนให้มีหลักการเขียนที่ถูกต้องและนำไปใช้ในงานเขียนภาษาอังกฤษสำหรับการประกอบอาชีพต่อไป

วัตถุประสงค์

เพื่อศึกษาข้อผิดพลาดในงานเขียนของนักศึกษาสาขาวิชาชีววิทยา คณะวิทยาศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏบุรีรัมย์ ในรายวิชาภาษาอังกฤษทางวิชาการ 2 ภาคการศึกษาที่ 2 ปีการศึกษา 2564

ทบทวนวรรณกรรม

1. ทักษะการเขียน

ทักษะการเขียน คือ วิธีการสื่อความหมายจากภาษาพูดออกมาเป็นสัญลักษณ์ คือ ตัวอักษรที่สมาชิกในสังคมใช้เพื่อถ่ายทอดความคิดและถ้อยคำลงบนแผ่นกระดาษ ซึ่งเป็นที่เข้าใจระหว่างผู้เขียนและผู้อ่าน ทักษะการเขียนจึงเป็นรูปแบบของการใช้ภาษาเพื่อสื่อความหมายดังที่ Lado (1977) ได้กล่าวว่า การเขียนโดยไม่ทราบความหมายไม่นับว่าเป็นการเขียน เป็นเพียงการจารึกตัวอักษรลงบนสิ่งใดสิ่งหนึ่งเท่านั้น การเขียนจะต้องเป็นการใช้ตัวอักษรอย่างมีความหมาย ใช้แบบของการเขียนให้ตรงกับจุดมุ่งหมายของการเขียนนั้น ๆ ตลอดจนใช้ถ้อยคำและสำนวนโวหารได้อย่างถูกต้อง

การเขียนจะให้สื่อความหมายได้ดีและถูกต้องนั้น จะต้องประกอบด้วยองค์ประกอบหลายประการดังนี้

1. สามารถเขียนตัวอักษรได้ถูกต้อง
2. สามารถประสมตัวอักษรเป็นถ้อยคำและใช้เครื่องหมายวรรคตอนได้อย่างถูกต้อง
3. รู้ภาษา เขียนภาษาเป็นวลี เป็นกระสวนต่างๆ ตามความนิยมของภาษานั้น
4. ต้องมีความนึกคิดที่เขียนออกมาได้
5. ต้องรู้จักเรียบเรียงและลำดับความคิดนั้นให้ผู้อ่านจับใจความได้สะดวก
6. ต้องรู้จักใช้ถ้อยคำ สำนวนที่แจ่มชัด

เนื่องจากทักษะการเขียนภาษาอังกฤษเป็นรวบรวม เรียบเรียงความคิดออกมาเป็นลายลักษณ์อักษรที่ถูกต้องตามระเบียบวิธีการเขียนของภาษา ทักษะการเขียนภาษาอังกฤษจึงเป็นทักษะที่ซับซ้อนด้วยองค์ประกอบหลายประการ ตามที่ Heaton (1975) ได้แบ่งองค์ประกอบที่จำเป็นในการเขียนไว้ 4 ประการคือ

1. ทักษะทางไวยากรณ์ (Grammatical Skills) คือ ความสามารถในการเขียนประโยคต่าง ๆ ได้อย่างถูกต้อง

2. ทักษะทางลีลาภาษา (Stylistic Skills) คือ ความสามารถในการเขียนประโยคหลาย ๆ แบบได้อย่างถูกต้องและมีประสิทธิภาพ

3. ทักษะกลไก (Mechanical Skills) คือ ความสามารถในการใช้สัญลักษณ์ต่าง ๆ ของภาษาได้ถูกต้องตามแบบแผน

4. ทักษะการเลือกข้อความที่เหมาะสม (Judgment Skills) คือ ความสามารถในการเขียนข้อความได้เหมาะสมตามวัตถุประสงค์

โดยสามารถกล่าวสรุปได้ว่าทักษะการเขียนภาษาอังกฤษให้ถูกต้อง ผู้เขียนต้องมีความรู้ความสามารถในการเขียนตัวอักษร การสะกดคำ การใช้โครงสร้างทางภาษา การเลือกใช้คำศัพท์เพื่อนำมาเขียนให้ได้ความหมาย และภาษาที่สวยงาม และเหมาะสมกับปริบทนั้นเป็นสิ่งสำคัญอย่างยิ่งสำหรับการเขียนภาษาอังกฤษ

2. การวิเคราะห์ข้อผิดพลาด (Error Analysis)

ประโยชน์ของการวิเคราะห์ข้อผิดพลาด (Error analysis)

Corder (1981, p.45, as cited in Phengphanit, 2013) ได้ระบุถึงประโยชน์ของการวิเคราะห์ข้อผิดพลาดไว้สองประเภท คือ ทางด้านทฤษฎี และทางด้านปฏิบัติ

1) ทางด้านทฤษฎี

การวิเคราะห์ข้อผิดพลาดนั้นเป็นวิธีหนึ่งที่นักวิจัยจะสามารถค้นพบกระบวนการเรียนรู้(language learning process) พร้อมทั้งค้นพบเกี่ยวกับกระบวนการเชิงจิตวิทยาของการเรียนภาษาด้วย อันจะเป็นข้อมูลสนับสนุนวิชาภาษาศาสตร์เชิงจิตวิทยา (Psycholinguistics)

2) ทางด้านปฏิบัติ

ก. การวิเคราะห์ข้อผิดพลาดทำให้ผู้สอนรู้ว่าความรู้ของผู้เรียนอยู่ในระดับใดและผู้เรียนควรจะเรียนอะไร

ข. การวิเคราะห์ข้อผิดพลาดทำให้ผู้สอนรู้ว่าอะไรทำให้เกิดความยุ่งยากและอะไรทำให้เรียนรู้ภาษาต่างประเทศง่ายขึ้น และผลของการวิเคราะห์ข้อผิดพลาดนี้ก็จะไปช่วยในการสร้างหลักสูตรหรือการแต่งตำราให้แก่ผู้เรียน

ค. การวิเคราะห์ข้อผิดพลาดทำให้ผู้สอนรู้ว่าผู้เรียนเรียนภาษาได้ดีหรือไม่และกำลังก้าวไปอยู่ในขั้นใด

ง. การวิเคราะห์ข้อผิดพลาดทำให้ผู้สอนทราบว่าตำราอุปกรณ์การสอน และวิธีการสอนที่ผู้สอนใช้นั้นได้ผลเพียงใด และบ่งชี้ให้ผู้สอนทราบว่าหลักสูตรตอนใดทำความยุ่งยากให้กับผู้เรียน และผู้สอนควรจะปรับปรุงข้อบกพร่องต่างๆ ของหลักสูตรอย่างไร นอกจากนี้ในการสอนแต่ละวันนั้นผู้สอนควรจะวางแผนหรือเตรียมการสอนอย่างไรหรือเพิ่มเติมแบบฝึกหัดอะไรบ้างให้แก่ผู้เรียน เพื่อให้ผู้เรียนได้เรียนรู้ภาษาอย่างดี

จ. การวิเคราะห์ข้อผิดพลาดสามารถบอกได้ว่าการคาดคะเนของการวิเคราะห์เชิงเปรียบเทียบของสองภาษา (Contrastive Analysis) นั้นถูกต้องหรือผิดพลาดเพียงใด

ฉ. ถ้าผลการวิเคราะห์ปรากฏออกมาว่าข้อผิดพลาด (error) ส่วนมากเกิดจากการแทรกซ้อนของภาษาแม่แล้วไซร้ ย่อมบอกให้ผู้สอนหรือผู้แต่งตำราหรือผู้จัดหลักสูตรทราบว่าไม่ได้อ่านหรือไม่ได้ยินภาษาต่างประเทศที่เรียนมากพอ ในกรณีนี้ผู้สอนหรือผู้ที่เกี่ยวข้องกับการสอนภาษาต่างประเทศแก่ผู้เรียนกลุ่มนี้ควรที่จะหาตำราหรืออุปกรณ์การสอนที่สามารถเอื้ออำนวยโอกาสให้แก่ผู้เรียนได้อ่านและฟังภาษาอังกฤษมากยิ่งขึ้น และควรใช้ภาษาแม่ในการสอนภาษาต่างประเทศให้น้อยลง

3. ข้อผิดพลาดด้านการเขียน

เนื่องจากการเขียนเป็นทักษะการสื่อภาษา (productive skills) และเมื่อเราเขียนก็ย่อมมีข้อผิดพลาดด้วย ดังนั้น ข้อผิดพลาดด้านการเขียนจึงเป็น productive errors เช่นเดียวกันกับข้อผิดพลาดด้านการพูด กล่าวคือข้อผิดพลาดด้านการเขียนเกิดขึ้นในขณะเขียนและมีการสื่อภาษาอย่างผิด ๆ และข้อผิดพลาดประเภทนี้จะครอบคลุมไปถึงข้อผิดพลาดด้านโครงสร้างของภาษา ศัพท์และแนวนิยม (styles)

Phengpanit (2013) ได้แบ่งระดับของข้อผิดพลาดด้านการเขียนของคนไทยออกเป็น 2 ระดับ ดังนี้

3.1 ข้อผิดพลาดในด้านการใช้ศัพท์

3.1.1 ข้อผิดพลาดด้านอรรถศาสตร์ ได้แก่

ก. การใช้ศัพท์ผิดแนวนิยม (stylistic errors) ได้แก่การใช้ศัพท์ที่ไม่เหมาะกับสถานการณ์ ตัวอย่างเช่น การใช้ศัพท์ทางการเมื่อพูดกับคนใกล้ชิด การใช้ศัพท์ภาษาพูดในงานเขียนที่เป็นทางการ และการใช้ศัพท์ที่ควรใช้กับบทกวีในภาษาพูดธรรมดา เช่น

I want to drop in but I don't know where you reside (live).

I like steed (horse) steed = ศัพท์ที่ใช้ในบทกวี

ข. การใช้ศัพท์ผิดไวยากรณ์ (syntactic errors) ได้แก่ การนำคำพ้องความหมายไปใช้โดยคิดว่ามีโครงสร้างไวยากรณ์เหมือนกัน เช่น คำว่า suggest และ advice ในตัวอย่างประโยคต่อไปนี้

He advised me I play tennis once a day. ที่ถูกต้องเขียนว่า : He <u>advised</u> me <u>to play</u> tennis once a day. ซึ่งโครงสร้างทางไวยากรณ์นี้สามารถใช้กับ suggest ได้

He suggested me to play tennis once a day.

การใช้กริยาผิด โดยที่ไม่ทราบว่าศัพท์นั้นเป็นกริยาประเภทใด เช่น เป็นสกรรมหรืออกรรมกริยา ดังประโยคตัวอย่าง

The shop locates in Bangkok ที่ถูกต้องเป็น

The shop is located in Bangkok.

He boarded on the plane. ซึ่งที่ถูกต้องเป็น

He boarded the plane.

ค. ข้อผิดพลาดเนื่องจากการใช้คำคู่กันผิด (collocational errors) ตัวอย่างเช่น

This in a powerful beer. ที่ถูกต้องเป็น

This is a strong beer.

I have a sharp interest in chess. ที่ถูกต้องเป็น

I have a keen interest in chess.

ง. การใช้ศัพท์ผิดอรรถลักษณ์ (semantic features)

อรรถลักษณ์ หมายถึง ความหมายของคำที่แยกเป็นส่วนย่อยได้ แต่อรรถลักษณ์ไม่ใช่ความย่อยเฉพาะของคำใดคำหนึ่ง แต่เป็นส่วนประกอบร่วมในความหมายของคำได้หลายคำ Wongwipa (as cited in Phiengpanit, 2013) คำในภาษาอังกฤษมีอรรถลักษณ์แตกต่างกันออกไปมากบ้างน้อยบ้างขึ้นอยู่กับความหมายที่แท้จริงของคำเหล่านั้น การรู้อรรถลักษณ์ของคำพ้องความหมาย จะทำให้ใช้ศัพท์ได้ถูกต้อง ต่อไปนี้เป็นข้อผิดพลาดที่เกิดจากการใช้คำพ้องผิดความหมาย เนื่องจากผู้เขียนไม่รู้อรรถลักษณ์ของคำนั้น ๆ อย่างละเอียด ตัวอย่างเช่น (Phiengpanit, 2013)

I have fractured your vase. **ที่ถูกต้องเป็น**

I have broken your vase.

They needed a spare teacher for the vocabulary seminar, so they invited me. ที่ถูกต้องเป็น They needed an extra teacher for the vocabulary seminar, so they invited me.

3.1.2 ข้อผิดพลาดเนื่องมาจากความสับสนในการใช้ British English (BE) และ American English (AE) ซึ่งได้แก่

ก. ข้อผิดพลาดในด้านตัวสะกด ซึ่งอาจเกิดจากความสับสน เนื่องจากคำที่มีความหมายเดียวกันแต่สะกดต่างกัน เช่น คำว่า ยางล้อรถ อาจเขียนได้ทั้ง tyre (BE) และ tire (AE) liter (BE) liter (AE) เป็นต้น

ข. ข้อผิดพลาดในด้านการใช้คำเดียวกัน แต่ใช้ความหมายต่างกัน เช่น คำว่า pants ความหมายใน AE จะแปลว่า กางเกงขายาว และ chips จะมายความว่ามันฝรั่งทอดหั่นเป็นชิ้นยาว ใน BE ส่วนใน AE จะแปลว่ามันฝรั่งทอด ที่หั่นเป็นแว่นบาง ๆ หรือคำว่า pubic school มีความหมายว่าโรงเรียนเอกชนชั้นดี ค่าเล่าเรียนแพงใน BE แปลว่า โรงเรียนรัฐบาลส่วนใหญ่ไม่คิดค่าเล่าเรียน ใน AE เป็นต้น

ค. ข้อผิดพลาดเนื่องจากเข้าใจผิดว่าคำบางคำมีความหมายต่างกัน ซึ่งที่แท้จริงแล้วมีคำที่ต่างกัน แต่ใช้ในความหมายเดียวกัน ใน BE และ AE เช่นคำว่า boot (BE) กับคำว่า trunk (AE) ก็มีความหมายเดียวกันคือ ที่เก็บของท้ายรถ flat (BE) กับ apartment (AE) luggage (BE) กับคำว่า baggage (AE) chips (BE) กับ French fries (AE) และ chemist's (BE) กับคำว่า baggage (AE) chips (BE) กับ French fries (AE) และ chemist's (BE) กับคำว่า drugstore (AE) เป็นต้น

3.1.3 ข้อผิดพลาดเนื่องมาจากการนำคำยืม (loan words) มาใช้ผิด ซึ่งการใช้คำยืมผิดแบ่งออกเป็น 2 ประเภท คือ

ก. การใช้ชนิดของคำ (parts of speech) ผิด เช่น คำว่าแอร์คอนดิชั่น (air condition) ซึ่งเป็นคำยืมที่นำมาใช้ในภาษาไทยซึ่งเมื่อนำไปใช้ในภาษาอังกฤษจึงใช้แบบผิดชนิดของคำ ตัวอย่างประโยคเช่น

I bought a hand second air-condition. **ที่ถูกต้องเป็น**

I bought a second hand air-condition.

ข. การใช้คำยืมผิดความหมาย ตัวอย่างเช่น คำว่า fit เมื่อนำมาใช้ในภาษาไทยจะแปลว่าคับ ที่จริงแล้วในภาษาอังกฤษต้องใช้คำว่า tight หรือ คำยืมว่า แฟน มาจากภาษาอังกฤษ fan ซึ่งมีความหมายแตกต่างกับคำว่า boy-friend, girl-friend เพราะแปลว่าผู้ที่คลั่งไคล้ต่อสิ่งใดสิ่งหนึ่งหรือผู้ใดผู้หนึ่ง เช่น football fans เป็นต้น

3.1.4 ข้อผิดพลาดเนื่องจากการใช้และเข้าใจคำศัพท์ผิดอันเนื่องมาจากการแปลสำนวนต่อคำหรือรู้ความหมายของคำหลายหน้าที่ (polysemes) เพียงความหมายเดียว ตัวอย่างเช่น

ก. การแปลสำนวนต่อคำ เช่น สำนวน "white elephant" ซึ่งตรงกับลักษณะของวัฒนธรรมไทย มีความหมายในทางที่ดี "ช้างเผือก" ผู้เขียนอาจจะเดาว่ามีความหมายในทางที่ดี แต่ที่จริงแล้วมีความหมายในทางที่ไม่ดี คือแปลว่า "Costly or troublesome possession useless to its owner"

ข. การแปลความหมาย ต้องรู้ความหมายของคำ เช่น คำว่า run ไม่ได้แปลว่า วิ่ง เพียงอย่างเดียวแต่มีความหมายอื่นด้วย run the machine เดินเครื่องจักร หรือ run for ตามด้วยชื่อตำแหน่งก็จะแปลว่า แข่งขันเพื่อให้ได้ตำแหน่งนั้น ๆ เป็นต้น

3.2 ข้อผิดพลาดด้านการเขียนประโยค

3.2.1 การใช้ชนิดของคำ (parts of speech) ผิดพลาด เช่น ที่ถูกต้องเป็นคำนามกลับไปใช้คำวิเศษณ์ เป็นต้น ตัวอย่างเช่น

John drives careful. **ควรใช้**

John drives carefully.

3.2.2 การละ “verb to be” ในที่ไม่ควรละ ตัวอย่างเช่น

*I like him because he handsome. **ควรใช้**

I like him because he is handsome.

3.2.3 การใช้คำเปรียบเทียบผิด ข้อผิดพลาดอันเนื่องมาจากการใช้คำเปรียบเทียบผิดนี้ไม่หมายเพียงแค่การใช้คำเปรียบเทียบขั้นกว่าผิดเท่านั้น ดังตัวอย่าง

He is more richer than me. **ควรใช้**

He is richer than me.

She is the most happiest girl in town. ควรใช้

She is the happiest girl in town.

แต่ความหมายรวมไปถึงการใช้คำต่อไปนี้ผิดด้วย เช่น คำว่า “same as” “equal to” และ “more than” ดังตัวอย่างในประโยคต่อไปนี้ Fieg (1983, as cited in Phiengpanit, 2013)

I prefer both of them **as equally.** ควรใช้

I prefer both of them **equally.**

3.2.4 การเรียงลำดับคำผิด เช่น

In the four next years... ควรใช้

In the **next four** years....

3.2.5 การใช้กาล (tenses) ผิด ตัวอย่าง เช่น

*I believe that **were** my friend at the door. ควรใช้

I believe that **is** my friend at the door.

นอกจากการใช้กาล (tenses) อย่างผิด ๆ แล้ว ผู้เรียนมักจะใช้รูปกริยาอย่างผิด ๆ ทั้งนี้ เป็นเพราะภาษาไทยเราไม่มีการเติมวิภัติปัจจัยที่กริยา ตัวอย่างเช่น

She go to school yesterday. ควรใช้

She went to school yesterday.

3.2.6 การใช้โครงสร้างลูกโซ่ (catenative structures) ผิด โครงสร้างลูกโซ่นี้ คือ โครงสร้างไวยากรณ์ที่มีกริยาต่อเนื่องกันเหมือนลูกโซ่ และกริยาตัวที่อยู่ข้างหน้าก็จะมีอิทธิพลต่อกริยาที่ตามมาข้างหลัง (Phiengpanit,2013) ตัวอย่างเช่น

He prefers to *study and work* at the same time.

He likes eating *bananas and mangoes.*

3.2.7 การใช้ประโยคต่อเนื่อง (run-on sentences) อย่างผิด ๆ ลักษณะของ “run-on sentences” คือมีความยาวมาก และเป็นการเขียนประโยคต่าง ๆ โดยไม่มีเครื่องหมายวรรคตอน หรือคำเชื่อม ซึ่งภาษาอังกฤษมีรูปแบบการเขียนประโยคและการใช้เครื่องหมายวรรคตอนที่ตายตัวโดยเฉพาะอย่างยิ่งในการเขียน เช่น เมื่อจบประโยคต้องมีเครื่องหมาย full stop (.) หรือเครื่องหมายคำถาม (?) แล้วแต่กรณีซึ่งไม่เหมือนกับภาษาไทยและประโยคต้องประกอบไปด้วยภาคประธานและภาคแสดงหนึ่ง ๆ ดังตัวอย่างต่อไปนี้

*Most of people are good education and are quality everybody to do work hard and government has plan program for his country are good.

จะเห็นได้ว่าประโยคนี้ข้างต้นยาวมากและเมื่ออ่านแล้วทำความเข้าใจยาก ด้วยเหตุนี้จึงแบ่ง “run-on sentences” ออกเป็นประโยค เพื่อความสะดวกต่อการค้นหาและจำแนกข้อผิดพลาดโดยการแบ่งประโยคความยาวนี้ออกเป็นประโยคสั้น ๆ ได้สองประโยคด้วยกัน คือ

Most of people are good education and quality. ควรใช้

Most of people are well-educated and well-qualified.

Every people to do work hard. ควรใช้

Everybody has to work hard.

3.2.8 ความสับสนในการใช้ “have” และ **“there is (are)”** ความผิดพลาดหรือความสับสนชนิดนี้ของผู้เรียนเกิดขึ้นจากการที่ภาษาไทยมีกริยา “มี” เพียงคำเดียว แต่ทว่าภาษาอังกฤษมีถึงสองคำคือ “have” และ “there is (are)” ด้วยเหตุนี้ ผู้เรียนจึงเกิดความสับสนคือไม่รู้ว่าเมื่อใดควรจะใช้“have” และเมื่อใดควรจะใช้ “there is (are)” เป็นต้น ตัวอย่างเช่น

*So, all the world has about 4 billion people. ควรใช้

There are about 4 billion people in the world.

3.3 ข้อผิดพลาดระดับเนื้อความ

ข้อผิดพลาดระดับเนื้อความเป็นข้อผิดพลาดที่ไม่ได้อยู่แค่ระดับประโยคตามที่กล่าวมา แต่ทว่าเป็นข้อผิดพลาดระดับเนื้อความ (discourse) ซึ่งต่อไปนี้เป็นตัวอย่างและคำอธิบายข้อผิดพลาดซึ่งอยู่ในระดับอนุเฉทเท่านั้นและข้อผิดพลาดระดับเนื้อความที่จะกล่าวถึงนี้ใช้คำอ้างถึง (reference words) ไม่ถูกต้อง ตัวอย่างเช่น

My favourite province is Chiengmai. It is in the North of Thailand.

There are many interesting places such as Ladda Land, Doi Suthep, etc.

When I go to that place, I am very happy because it is beautiful.

จากอนุเฉทนี้จะเห็นได้ว่าคำอ้างถึง (reference words) คือ **that place** และ **it** ไม่ได้บ่งชี้ถึงสถานที่หนึ่งที่ใดโดยเฉพาะ ด้วยเหตุนี้ผู้อ่านอาจจะเดาความหมายจากข้อผิดไปจากจุดประสงค์ทั้งนี้เพราะผู้อ่านอาจไม่รู้ว่า **that place** หรือ **it** อ้างถึงอะไรกันแน่คืออาจจะเป็น Ladda Land หรือ Doi Suthepหรือ Chiangmai หรืออาจจะหมายถึงทั้งสามสถานที่ก็เป็นได้

เพราะฉะนั้นในการเขียน ผู้เขียนต้องเข้าใจและหลักการของประโยคภาษาอังกฤษ โครงสร้างทางภาษา รูปกาลเวลา การเขียนต่อเนื่อง การใช้คำให้ถูกต้อง การเขียนเว้นวรรค การเรียงประโยคให้ดูทันสมัยและน่าอ่านมากยิ่งขึ้น ประโยคที่สละสลวยบ่งบอกถึงการใช้ภาษาให้มีระดับได้อีกด้วย

งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

Praking (2014) วิเคราะห์ข้อผิดพลาดด้านไวยากรณ์ในประกาศภาษาอังกฤษ ข้อผิดพลาดด้านไวยากรณ์ภาษาอังกฤษที่พบมากที่สุดในการเขียนประกาศภาษาอังกฤษออนไลน์คือการละคำ คิดเป็นร้อยละ 59.19 การใช้คำผิดรูปแบบ ร้อยละ 28.79 การเพิ่มคำ ร้อยละ 938 และการเรียงลำดับคำผิด ร้อยละ 2.65 และข้อผิดพลาดด้านไวยากรณ์ภาษาอังกฤษในหัวข้อย่อยที่พบมากที่สุดในการเขียนประกาศ

ภาษาอังกฤษออนไลน์คือการละ -s หรือ -es ในคำนามพหูพจน์ การใช้รูปแบบคำบุพบทผิดและการเรียงลำดับคำคุณศัพท์ผิด มีข้อผิดพลาดอื่นที่นอกเหนือจากกรอบการวิเคราะห์ในครั้งนี้ได้แก่การใช้จุลภาคเพื่อเชื่อมประโยค การใช้คำผิดหน้าที่ การใช้กาลผิดความสอดคล้องของรูปประธานและรูปกริยา รวมไปถึงกลวิธีในการเขียนที่ผิด

Pongsukvajchakul (2022) วิเคราะห์ข้อผิดพลาดในการสะกดคำภาษาอังกฤษของนักศึกษาไทย พบว่าการสะกดคำผิดของนักศึกษาไทย มีการลดรูปพยางค์ มีการละคำ การแทนที่คำ ซึ่งเกิดจากการออกเสียงคำนั้น จึงแนะนำให้ผู้เรียนเรียนรู้คำศัพท์โดยการท่องจำตัวอักษร เสียง สะกดคำและเขียนคำให้ถูกต้อง

Rongvorapong (2014) วัตถุประสงค์ประการแรกศึกษาปัญหาการเขียนภาษาอังกฤษของนักศึกษาเข้าใหม่ของมหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ วิทยาเขตตรัง ประการที่สอง ค้นหาแนวทางในการพัฒนาทักษะการเขียนภาษาอังกฤษของนักศึกษา และประการที่สามพัฒนาแนวทางปรับปรุงโครงการปรับพื้นฐานทางภาษาอังกฤษสำหรับนักศึกษาเข้าใหม่ ผลการวิจัยพบว่านักศึกษาสามารถทำแบบฝึกหัดในแบบเรียนซึ่งเป็นแบบเติมคำโดยสวนใหญ่ได้แต่มีปัญหาในทักษะการเขียนเป็นอย่างมาก กล่าวคือ งานเขียนของนักศึกษาสะท้อนถึงอิทธิภาษาที่ 1 ต่อภาษาที่ 2 โดยสามารถจำแนกปัญหาในการเขียนได้ 4 ประการ คือ ปัญหาด้านโครงสร้างประโยค ไวยากรณ์ การใช้คำและการสื่อความหมายโดยรวมของประโยค วิเคราะห์แบบเรียนที่ใช้ในโครงการปรับพื้นฐานพบว่าไม่สอดคล้องกับปัญหาและความต้องการของผู้เรียน จึงต้องปรับโครงสร้างพื้นฐานทางวิชาการและหลักสูตรสำหรับครูผู้สอนและผู้บริหารสถานศึกษา เพื่อเป็นแนวทางในการเพิ่มประสิทธิภาพให้ดียิ่งขึ้น

Fusuwan (2021) ศึกษาปัจจัยที่ทำให้เกิดความผิดพลาดในการเขียนภาษาอังกฤษของนิสิตสาขาวิชาภาษาอังกฤษ คณะศึกษาศาสตร์มหาวิทยาลัยนเรศวร กลุ่มตัวอย่างเป็นนิสิตชั้นปีที่ 3 สาขาภาษาอังกฤษ ปีการศึกษา 2564 จำนวน 30 คน พบว่า ปัจจัยที่ทำให้เกิดข้อผิดพลาดในการเขียนภาษาอังกฤษ1) ด้านความรู้พื้นฐานภาษาอังกฤษพบว่านิสิตมีความสามารถในระดับปานกลางได้แก่ความสามารถในการเขียนภาษาอังกฤษและความรู้พื้นฐานเกี่ยวกับการเขียนอ้างอิงภาษาอังกฤษ 2) ด้านการเขียนภาษาอังกฤษพบว่าระยะเวลาที่กระชั้นชิดทำให้นิสิตเกิดความกังวลว่าจะทำเสร็จไม่ทันเวลาและความกังวลเรื่องหลักไวยากรณ์ภาษาอังกฤษ อยู่ในระดับมาก 3) ด้านทัศนคติที่มีต่อการเขียนภาษาอังกฤษพบว่า นิสิตชอบการเขียนเรียงความภาษาอังกฤษ อยู่ในระดับปานกลาง ทั้งสามด้านนั้นเป็นปัจจัยที่ทำให้เกิดความผิดพลาดในการเขียนภาษาอังกฤษ

วิธีดำเนินการวิจัย

ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

ประชากรที่ใช้ในการวิจัย คือ นักศึกษาที่ลงเรียนรายวิชาภาษาอังกฤษทางวิชาการ 2 ในภาคการเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2564 ในหมวดรายวิชาศึกษาทั่วไป คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏบุรีรัมย์ จำนวน 970 คน

สำหรับกลุ่มตัวอย่าง เป็นนักศึกษาระดับปริญญาตรีชั้นปีที่ 2 สาขาวิชาชีววิทยา คณะวิทยาศาสตร์ จำนวน 25 คน เป็นการเลือกกลุ่มแบบเจาะจง จำนวน 1 ห้องเรียน

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

งานวิจัยชิ้นนี้เก็บข้อมูลโดยวิเคราะห์เอกสารงานเขียน เอกสารที่นำมาวิเคราะห์ประกอบด้วย

1. ใบงานการเขียน เรื่อง Introducing one's self ซึ่งออกแบบโดยผู้วิจัยและตัวอย่างงานเขียนของนักศึกษา

2. แบบฟอร์มเพื่อใช้บันทึกข้อผิดพลาดในการเขียนภาษาอังกฤษของนักศึกษา

การเก็บรวบรวมข้อมูลและวิเคราะห์ข้อมูล

1. เตรียมเอกสารการเขียน เรื่อง Introducing one's self จำนวน 1 แผ่น ซึ่งการเขียนประกอบไปด้วยเนื้อหารายละเอียดดังต่อไปนี้ ชื่อ บ้านเกิด ที่อยู่ อาชีพ ครอบครัว การศึกษา งานอดิเรก สิ่งที่ชอบและสิ่งที่ไม่ชอบ และความสามารถพิเศษ ความยาว 1 หน้ากระดาษ

2. ผู้ทำการทดลองสามารถใช้พจนานุกรมได้ ห้ามใช้เครื่องมือสื่อสารใดๆ ใช้เวลาในการเขียน 1.30 ชั่วโมง มีความยาวไม่เกิน 1 หน้ากระดาษ ไม่จำกัดจำนวนตัวอักษร ในงานเขียนแนะนำตนเอง

3. ผู้วิจัยนำเอกสารการเขียน เรื่อง Introducing one's self จำนวน 25 ชิ้นงาน มาทำการตรวจการเขียนและแก้ไขการเขียนที่ผิดในแต่ละประโยค

4. เมื่อทำการตรวจการเขียนในแต่ละแผ่นเสร็จแล้ว ผู้วิจัยนำแบบฟอร์มบันทึกข้อผิดพลาดในการเขียนและแจกแจงข้อผิดพลาดของผู้ทำการทดลองแต่ละคนลงในแบบฟอร์ม ผู้วิจัยได้วิเคราะห์ข้อผิดพลาดจากงานเขียนของ Gaye Wall (2006) มี 23 ข้อ

ผลการวิจัย

จากการศึกษางานเขียนภาษาอังกฤษของนักศึกษาสาขาวิชาชีววิทยา คณะวิทยาศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏบุรีรัมย์ ภาคการเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2564 จำนวน 25 ชิ้น ผลการสรุปวิจัยได้ดังนี้

1. ประเมินข้อผิดพลาดในงานเขียนเรื่อง Introducing one's self โดยใช้เกณฑ์การประเมินงานเขียนของ Gaye Wall (2006) ซึ่งจำแนกข้อผิดพลาด ได้ดังต่อไปนี้

ตารางที่ 1 ลักษณะของข้อผิดพลาดที่พบจากงานเขียนของนักศึกษาจำนวน 25 ชิ้น

ประเภท	จำนวน	ค่าร้อยละ
1.Subject-verb agreement	16	5.75
2. Nouns	12	4.31
3. Run-on Sentences	24	8.63
4. Sentence Fragments	14	5.03
5. Adjectives	31	11.15
6. Articles	7	2.51
7. Prepositions	10	3.59
8. Verb-tense consistency	1	0.35
9. Parallel construction	10	3.59
10. Modality	48	17.26
11. Gerund	44	15.82
12. Spelling	51	18.34
13. Wordiness	1	0.35
14. Collocation	1	0.35
15. Wrong Word Choice	1	0.35
16. Word Order	1	0.35
17. Punctuation Mark	6	2.15
รวมข้อผิดพลาดทุกประเภท	278	100

จากตารางที่ 1 แสดงให้เห็นว่ากลุ่มตัวอย่างของการวิจัยข้อผิดพลาดที่พบมากที่สุด คือ การสะกดคำ (Spelling) คิดเป็นร้อยละ 18.34 รองลงมาคือ การใช้กริยาช่วย (Modality) คิดเป็นร้อยละ 17.26 ส่วนลำดับรองลงมา คือ การใช้กริยาเติม-ing (Gerund) คิดเป็นร้อยละ 15.82 ข้อผิดพลาดที่พบน้อยที่สุด คือ การผสมคำหรือคำที่ปรากฏร่วม(Collocation) การเลือกใช้คำผิด (Wrong word choice) การเรียงลำดับคำ (Word order) การใช้คำฟุ่มเฟือย (Wordiness) คิดเป็นร้อยละ 0.35

2. แสดงข้อผิดพลาดในงานเขียนของนักศึกษา ทั้ง 17 ข้อ ดังต่อไปนี้

2.1 ข้อผิดพลาดเกี่ยวกับ Subject-verb agreement

ข้อผิดพลาดเกี่ยวกับประธานและกริยาจะต้องสอดคล้องกัน จำนวน 16 แห่ง คิดเป็นร้อยละ 5.75 ได้แก่

- She like eating rambutans ควรใช้ She likes eating rambutan.
- My hobbies is listen to music ควรใช้ My hobbies is listening to music

2.2 ข้อผิดพลาดเกี่ยวกับการใช้คำนาม (Nouns)

ข้อผิดพลาดเกี่ยวกับการใช้คำนาม จำนวน 12 แห่ง คิดเป็นร้อยละ 4.31 ได้แก่

- I don’t have any brother and sister. ควรใช้ I don’t have any brothers and sisters.
- I’m 20 year old. ควรใช้ I’m 20 years old.

2.3 ข้อผิดพลาดเกี่ยวกับการเรียงส่วนขยาย (Run on sentences)

- I hobbies watch TV programs. And read book at free time.
  ควรใช้ My hobbies are watching TV programs and reading books in free time.
- My family people has 4 has father mother brother and me.
  ควรใช้ There are four people in my family; father, mother, brother and me
- I is occupation student.
  ควรใช้ My occupation is a student or I’m a student.
- I studying Major Biology of Science.
  ควรใช้ I am studying Biology in the Faculty of Science.

- I future won to be a teacher
  ควรใช้ In the future I want to be a teacher.
- I have five family is father mother brother sister and me.
  ควรใช้ There are five people in my family; father, mother, brother, sister, and me.

2.4 ข้อผิดพลาดเกี่ยวกับการใช้รูปประโยคที่ไม่สมบูรณ์ (Sentence fragment)

- I like read book. But dislike writing
  ควรใช้ I like reading books, but I dislike writing.
- I favourite the television and play internet
  ควรใช้ My favorites are watching television and surfing internet.
- I is occupation student.
  ควรใช้ My occupation is a student. Or I'm a student.
- I like fruit salad because healthy
  ควรใช้ I like fruit salad because It's healthy.
- Study in major Biology faculty science Buriram Rajabhat University.
  ควรใช้ I study Biology in the Faculty of Science ,
  Buriram Rajabhat University.
- Special abilities sport ควรใช้ My special ability is sport.
  Or My favorite is sport.
- I live address 30 M.5 Rontong Stuk Buriram.
  ควรใช้ My address is 30 M.5 Rontong, Stuk, Buriram.
  Or I live at 30 M.5 Rontong, Stuk, Buriram.

2.5 ข้อผิดพลาดเกี่ยวกับการใช้คำคุณศัพท์ (Adjectives)

- She hobby is watch TV. ควรใช้ Her hobby is watching TV.
- I am nickname Jum ควรใช้ My nickname is Jum.
- Birthday is the 29th January 1996
  ควรใช้ My Birthday is on 29th January 1996
- Major is Biology. ควรใช้ My Major is Biology.

2.6 ข้อผิดพลาดเกี่ยวกับการใช้คำนำหน้าคำนาม (Articles)

- Study in Biology faculty science Buriram.
  ควรใช้ I study Biology in the Faculty of Science.
- My occupation is student.
  ควรใช้ My occupation is a student. Or I'm a student.

2.7 ข้อผิดพลาดเกี่ยวกับการใช้คำบุพบท (Preposition)

- I live my family.
  ควรใช้ I live with my family.
- I graduated Thantonpittayakhom school
  ควรใช้ I graduated from Thantonpittayakhom School.
- My hometown is Buriram
  ควรใช้ My hometown is in Buriram.

2.8 ข้อผิดพลาดเกี่ยวกับการใช้กาลผิด (Verb-tense consistency)

- I fell in love with someone now.
  ควรใช้ I fall in love with someone now.

2.9 ข้อผิดพลาดเกี่ยวกับการเปรียบเทียบความเท่าเทียมกัน (Parallel construction)

- My special abilities is surfing sport or swimming and volleyball.
  ควรใช้ My special abilities are surfing sport,
  swimming and playing volleyball.
- I like eating cake. I don't like durian.
  ควรใช้ I like eating cake, but I don't like durian.
- I like play games. I listen to music playing games and listening to music.
  ควรใช้ I like playing games, listening to music and playing games.
- I like pink and dislike red.
  ควรใช้ I like pink, but I dislike red.

- I like winter. I dislike summer.
  ควรใช้ I like winter, but I dislike summer.
- I play football and play guitar, I like cooking.
  ควรใช้ I like to play football and guitar, and I also like to cook
  or I like playing football, playing guitar and cooking.

2.10 ข้อผิดพลาดเกี่ยวกับการใช้กริยาช่วย (Modality)

- I very happy. ควรใช้ I'm very happy.
- My occupation student.
  ควรใช้ My occupation is a student or I'm a student.
- I is special abilities swimming.
  ควรใช้ I like swimming.
- I studying in Biology.
  ควรใช้ I'm studying Biology.
- My hobbies chatting with my friends.
  ควรใช้ My hobby is chatting with friends.
- My favorite subject Microbiology.
  ควรใช้ My favorite subject is Microbiology.

2.11 ข้อผิดพลาดเกี่ยวกับการใช้กริยา-ing (Gerund)

- My special abilities is swim.
  ควรใช้ My special ability is swimming.
- My hobbies is play games.
  ควรใช้ My hobby is playing games.
- I don't like drink milk.
  ควรใช้I don't like drinking milk. or I don't like to drink milk.
- I like read book.
  ควรใช้ I like reading books or I like to read books.
- I like eat papaya salad.
  ควรใช้I like eating papaya salad.

2.12 ข้อผิดพลาดเกี่ยวกับการสะกดคำ (Spelling)

- I have four peoble in my family.
  ควรใช้ I have four people in my family
  or There are four people in my family.
- I won to be ควรใช้ I want to be
- Mather ควรใช้ Mother
- Fater ควรใช้ Father
- Dinking ควรใช้ drinking
- Nicname ควรใช้ Nickname
- Buriram Rachajaphat University
  ควรใช้ Buriram Rajabhat University
- Wach tv ควรใช้ watch TV

2.13 ข้อผิดพลาดเกี่ยวกับการใช้คำฟุ่มเฟือย (wordiness)

- I come go home
  ควรใช้ I go home or I come home.
- I like animal is dogs I don't like animal is cats.
  ควรใช้ I like dogs, but I don't like cats.

2.14 ข้อผิดพลาดเกี่ยวกับการผสมคำ หรือปรากฏคำร่วม (Collocation)

- I like dinking tea green. ควรใช้ I like drinking green tea.

2.15 ข้อผิดพลาดเกี่ยวกับการเลือกใช้คำผิด (Wrong word choice)

- I come go home ควรใช้ I go home or I come home.

2.16 ข้อผิดพลาดเกี่ยวกับการเรียงลำดับคำผิด (Word order)

- I can a little speak English. ควรใช้ I can speak English a bit.

2.17 ข้อผิดพลาดเกี่ยวกับการใช้เครื่องหมายวรรคตอน (Punctuation mark)

- I like animal is dogs I don't like animal is cats.
  ควรใช้ I like dogs, but I don't like cats.
- My special abilities is surfing sport or swimming and volleyball.
  ควรใช้ My special abilities are surfing sport ,
  swimming and playing volleyball.
- I like eating cake. I don't like durian.
  ควรใช้ I like eating cake, but I don't like durian.
- I like play games. I listen to music playing games and listening to music.
  ควรใช้ I like playing games and listening to music.
- I like pink and dislike red.
  ควรใช้ I like pink, but I dislike red.
- I like winter. I dislike summer.
  ควรใช้ I like winter, but I dislike summer.
- I play football and play guitar, I like cooking.
  ควรใช้ I like to play football and guitar, and I also like to cook.
  Or I like playing football, playing guitar and cooking.
- My address is 60/6 Shakut Chumponburi district Surin province.
  ควรใช้ My address is 60/6 Shakut Chumponburi district, Surin province.

จากการวิเคราะห์ข้อผิดพลาดการเขียนทั้ง 17 แห่ง ของนักศึกษาสาขาวิชาชีววิทยา จะพบว่าสะกดคำผิด (spelling) มีข้อผิดพลาดมากที่สุด จะเห็นได้ว่าคำที่ผู้เรียนสะกดผิดนั้น มีความคล้ายคลึงกับคำที่สะกดถูกต้องกับอีกความหมายหนึ่ง ซึ่งมีความหมายต่างกัน หรือไม่มีความหมายในพจนานุกรมในภาษาอังกฤษ เช่น father แปลว่า พ่อ ผู้เรียนเลือกใช้คำว่า farther ที่แปลว่าไกล nickname แปลว่า ชื่อเล่นผู้เรียนเขียน nicname หรือ nikname ซึ่งไม่มีความหมายในภาษาอังกฤษ แต่สามารถเข้าใจในภาษาพูด เพราะมีการใช้การอ่านออกเสียงเหมือนกัน และข้อผิดพลาดอื่นๆ ที่เกิดจากการถ่ายโอนจากภาษาแม่ เช่น I like read book. ผู้เขียนเขียนภาษาอังกฤษแบบแปลตรงตัว ไม่คำนึงถึงหลักไวยากรณ์พื้นฐานของการเขียนภาษาอังกฤษที่ถูกต้อง ซึ่งควรเป็น I like to read book. or I like reading books. ข้อผิดพลาดลำดับที่สอง คือการละกริยาช่วย ตามลงมาคือ การใช้กริยาเติม -ing ซึ่งผู้เขียนมีการเขียนแบบแปลตรงตัวจากภาษาแม่ เช่น I like eat ควรเขียนเป็น I like eating. หรือ I happy ควรเขียนเป็น I am happy. ซึ่งข้อผิดพลาดดังกล่าวและตัวอย่างข้อผิดพลาดข้างต้นเป็นการเขียนแบบแปลตรงตัว จากภาษาแม่และกระบวนการเรียบเรียงคำและประโยคยังไม่ต่อเนื่องจากข้อผิดพลาดจากการใช้เครื่องหมายวรรคตอน ซึ่งไม่มีการใช้คำเชื่อมเมื่ออธิบายเนื้อหาที่คล้อยตามกัน ควรใช้ and เช่น I always drink milk coke.

ควรใช้ I always drink milk and coke. ซึ่งข้อผิดพลาดในงานเขียนของตัวผู้เรียนและผู้สอนจะต้องให้ความร่วมมือกันแก้ปัญหา ในส่วนของผู้เรียนควรต้องมีกีศึกษาค้นคว้าเพิ่มเติมด้วยตนเอง เช่น การฝึกการเขียนภาษาอังกฤษทุกวัน อ่านหนังสือภาษาอังกฤษทั่วไป บทความ วารสารภาษาอังกฤษ เพื่อให้มีคลังคำศัพท์มากขึ้น และครูผู้สอนควรมีการนำบทอ่านสั้นๆ และให้ผู้เรียนสรุปจากบทอ่านนั้น เพื่อฝึกให้ผู้เรียนมีการอ่านและเขียนภาษาอังกฤษคล่องขึ้น และครูผู้สอนควรชี้แนะแนวทางเมื่อมีงานเขียนผิดพลาดเพื่อฝึกให้ผู้เรียนสนใจในงานเขียนของตนเองและมีคลังคำศัพท์มากขึ้นด้วย

สรุปและอภิปรายผล

จากการศึกษาข้อผิดพลาดในงานเขียนของนักศึกษาสาขาชีววิทยา ชั้นปีที่ 2 พบว่ามีจำนวน 278 แห่ง ข้อผิดพลาดในงานเขียนที่พบมากที่สุด คือ การสะกดคำ (Spelling) ซึ่งมีการเขียนคำไม่สมบูรณ์เนื่องจากจำสระและพยัญชนะไม่ได้ เช่น people เขียนเป็น peoble mother เขียนเป็น mather drinking เขียนเป็น dinking nickname เขียนเป็น nikname เป็นต้น ซึ่งตรงกับงานวิจัยของ Pongsukvajchakul (2022) ที่พบว่าข้อผิดพลาดของการเขียนสะกดคำคือ การลดพยางค์และรูปแบบอื่นๆ ซึ่งสาเหตุเกิดจากการออกเสียง ตามด้วยกฎการสะกดคำ และโครงสร้างพยางค์ การศึกษานี้แนะนำการเรียนรู้คำศัพท์ควรทบทวนตัวอักษรและเสียงของภาษาอังกฤษเพื่อให้ผู้เรียนสะกดคำและเขียนคำให้ถูกต้อง อันดับสอง คือ การใช้กริยาช่วย (Modality) ซึ่งเป็นเรื่องที่พบข้อผิดพลาดในการเขียนมากด้วยเช่นเดียวกัน นักศึกษาไม่ได้เติม is,am,are,was,were ลงในประโยคให้สมบูรณ์ เช่น I very happy, my occupation student, I studying in Biology จะเห็นได้ว่ามีการลดรูปประโยค ทำให้ประโยคไม่สมบูรณ์ อันดับสามคือ การใช้กริยาเติม-ing (Gerund) ซึ่งนักศึกษาจะเขียนตามหลักภาษาไทย เช่น My special abilities is swim จะเห็นข้อผิดพลาดทั้งคำนาม กริยา ควรแก้เป็น My special ability is swimming. เป็นต้น ซึ่งจะเห็นได้ว่านักศึกษาไม่คำนึงถึงรูปแบบไวยากรณ์ที่ถูกต้อง แต่เน้นการสื่อสารที่เข้าใจง่าย ส่วนข้อผิดพลาดที่พบน้อยที่สุด คือ การผสมคำหรือคำที่ปรากฏร่วม (Collocation) การเลือกใช้คำผิด (Wrong word choice) การเรียงลำดับคำ (Word order) การใช้คำฟุ่มเฟือย (Wordiness) เช่น (การเรียงคำผิด) I speak a little speak English ควรใช้ I speak English a bit. (การเลือกใช้คำผิดและการใช้คำฟุ่มเฟือย) I come go home ควรใช้ I go home. จะเห็นได้ว่าการเขียนประโยค นักศึกษาเขียนประโยคตามโครงสร้างภาษาไทยอย่างชัดเจนจึงเกิดความสับสนเมื่อต้องเขียนภาษาอังกฤษ ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ Rungvoraphong (2014) ซึ่งศึกษาปัญหางานเขียนของนักศึกษาใหม่ และพบปัญหางานเขียนในเรื่องของไวยากรณ์ และยังสอดคล้องกับงานวิจัยของ Fusuwan (2021) ซึ่งศึกษาข้อผิดพลาดในงานเขียนภาษาอังกฤษ ของนักศึกษาชั้นปีที่ 4 สาขาวิชาภาษาอังกฤษ กล่าวว่า นักศึกษาที่ใช้ภาษาอังกฤษในฐานะภาษาต่างประเทศยังคงมีปัญหาการเขียนหลายด้าน แม้แต่นักศึกษาสาขาภาษาอังกฤษซึ่งคุ้นชินกับการฟัง พูด อ่านและเขียนมากกว่านักศึกษาสาขาอื่นๆ แต่ก็ยังมีข้อผิดพลาดในการใช้ภาษาอังกฤษเช่นเดียวกัน ข้อผิดพลาดที่เกิดจากการไม่สามารถใส่รูปกริยาให้ตรงกับประธานของประโยคได้ หรือไม่สามารถใช้

รูปกริยาให้ตรงกับกาลได้อย่างถูกต้องโดยข้อผิดพลาดนี่เป็นอิทธิพลจากภาษาแม่ คือภาษาไทย ที่มีโครงสร้างทางภาษาแตกต่างจากภาษาอังกฤษ ที่ไม่ต้องปรับเปลี่ยนรูปของกริยาตามกาล

ในข้อผิดพลาดอื่นๆ ถือว่ามีจำนวนไม่มาก นักศึกษาตั้งใจเขียนและพยายามสื่อสารให้เข้าใจทั้งผู้อ่านและผู้เขียน เพื่อที่จะปรับปรุงแก้ไขและพัฒนาต่อไป และยังเป็นสิ่งสะท้อนให้ผู้สอนทุกคนตระหนักและใส่ใจผู้เรียนในการเขียนและใช้ภาษาอังกฤษพื้นฐานเพื่อใช้ในการสื่อสารอย่างถูกต้องด้วย

ข้อเสนอแนะ

1. ข้อเสนอแนะในการทำวิจัยครั้งต่อไป

1.1 ควรมีการศึกษาสาเหตุของการเกิดข้อผิดพลาดในการเขียนและการใช้คำ ในรายวิชาการเขียนภาษาอังกฤษทุกวิชา เพื่อที่จะได้พัฒนาความสามารถของผู้เรียนได้ถูกต้อง

1.2 ควรวิเคราะห์ข้อผิดพลาดในการเขียนในรูปแบบอื่นๆ ได้ เช่น การเขียนจดหมายสมัครงาน การเขียนจดหมายทางธุรกิจ หรือจะเป็นการเขียนแนะนำสถานที่ท่องเที่ยวในจังหวัดของตนเอง เป็นต้น

1.3 ควรมีการวิจัยการเขียนร่วมกับทักษะอื่นๆด้วย เพื่อให้งานวิจัยมีความหลากหลายและมีมุมมองที่จะพัฒนาการเขียนให้มากขึ้น

References

Corder, S.P. (1981). **Error Analysis and Interlanguage**. Oxford: Oxford University Press.

Gaye Wall. (2006). **"Common Error in Students' Written Work"**. Academic Writing Seminar. Songkla: Thaksin University.

Fusuwan, S. (2018). A Study of Errors in English Writing of 4th Year Students in Branch English Language, Prathumthani: Faculty of Humanities and Social Sciences, Valaya Alongkorn Rajabhat University. (In Thai)

Heaton, J.B. (1988). **Writing English Language Test**. London: Group.

Khao-Urai, P. (2002). Study of errors in English essay writing, student case English major Nakhon Pathom Rajabhat Institute. Nakhon Prathom: Nakhonprathom Rajabhat University. (In Thai)

Lado, R. (1997). **Language Teaching: A Scientific Approach**. New York: McGraw-Hill.

Nuanthip, M. (2007). Students 'writing error in 0115102 English II. **Parichart Journal, 20** (1), 5-11. (In Thai)

Pangpanich, A. (1987). Analysis of errors in English usage. Bangkok: Ramkhamhaeng University Press. (In Thai)

Pratumrat, T. (2005). Trends and Issues in the Teaching of EFL Writing: Where Shall We Go? **Journal of Humanities and Social Sciences. Khonkean University, 22** (3), 115-122. (In Thai)

Rungvoraphong, P. (2014). **New students' English writing problems**: a case study Prince of Songkhla University, Trang Campus. **MahaSarakham Rajabhat University Journal (Humanities and Social Sciences),** 119-126. (In Thai)

Sattaytham, A. & Ratanapinyowong, P. (2008). Analysis of Error in Paragraph Writing in English by First year Medical Student from the four Medical Schools at Mahidol University. **Silpakorn University International Journal, 9**, 17-38. (In Thai)

Torat, B. (1991). **Research Design in Applied Linguistics**. Nakhon Prathom. Silpakorn University Press.

Valette R. & Ranee, D. (1967). **Modern Language Performance Objective and Individualization** : **Handbook.** New York: Harcourt Brace Govanovich.